

Stemmerne lige, gør Lodtrækning Udslaget. Er der ved den første Afstemning kun faldet Stemmer paa to, betragtes den, der har faaet det færreste Antal Stemmer, som indstillet paa den efterfølgende Plads. Have Stemmerne ved en Afstemning været fordelte paa flere end to Ansøgere, maa der ved efterfølgende Afstemninger kun stemmes paa dem, der have faaet Stemmer ved den tidligere Afstemning. — Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet meddeler Menighedsraadene den fornødne nærmere Vejledning til Afstemningernes Foretagelse. — Finder Ministeriet, at en indkommen Klage over Valghandlingen bør tages til Følge, maa der ske ny Indstilling af Menighedsraadet, og Sagen tilbagesendes til Biskoppen. — Blandt de af Menighedsraadet indstillede Ansøgere har *Ministeriet frit Valg* med Hensyn til, hvem det vil indstille til Kongen. — Have kun to eller tre efter de almindelige Regler kvalificerede Ansøgere meldt sig til et Embede, tilstilles Sagen dog Menighedsraadet, der paa foreskrevet Maade afstemmer om, i hvilken Orden disse skulle indstilles. Har kun een kvalificeret Ansøger meldt sig, kan Ministeriet lade Embedet opslaa paany med 14 Dages Varsel. Saadant nyt Opslag af Embedet skal finde Sted, naar Menighedsraadet, efterat Sagen har været tilstillet det, udtaler Ønske derom. Ved Bestættelsen af en Del særlig nævnte Embeder skulle Menighedsraadene ingen Medvirkning have (navnlig de med bestemte Provsteembeder forbundne Sognekald). Hvor en Sognekirke eller Sognedistriktkirke helt eller væsentlig er *opført ved Tilskud fra private*, tilkommer Indstillingsretten til Præsteembedet eller Præsteembederne ved Kirken første Gang den Privatmand eller den Komite eller Forening, der har forestaaet Kirkens Opførelse, og Embederne ville i saadanne Tilfælde kunne besættes uden Opslag.

I Lovforslagets Motiver, der giver en historisk Fremstilling af, hvorledes de i 1853 og 1868 nedsatte Kirkekommissioner have stillet sig til Spørgsmaalet om Oprettelse af Menighedsraad, og hvilke Forslag der herom har været fremme paa Rigsdagen, saavel som hvad der i tidligere Tid fra Kultusministeriets Side er foretaget for at fremme Sagen ad administrativ Vej, udtales i Almindelighed om Forslagets Hensigt, at „hvis man ikke vil have, at Folkekirkens Medlemmer, der jo tælle den langt overvejende Del af Landets Borgere, skulle tabe Interessen for Kirkens Anliggender, da gaar det ikke an i Længden at udelukke dem fra Styrelsen af disse.“ „Gennem Deltagelsen i det politiske og kommunale Liv have Landets Borgere vist, at de med stigende Interesse og Kærlighed omfatte Landets Institutioner“ og „den samme Erfaring vil man sikkert ogsaa gøre med Hensyn til Folkekirken, naar dens Medlemmer faa Del i dens Styrelse.“ „Der er saaledes stor Opfordring til